

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: CET 21 spol. s.r.o.**, se sídlem Kříženeckého nám. 1078/5, Praha 5, IČ 45800456, zast. JUDr. Vladimírem Kroupou, advokátem se sídlem Zavadilova 1925/15, Praha 6, proti **žalované: Rada pro rozhlasového a televizní vysílání** se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2 - Vinohrady, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.9.2012, sp. zn./Ident.: 2012/252/LOJ/CET, č.j.: LOJ/3465/2012,

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované uvedené v záhlaví tohoto rozsudku ze dne 18.9.2012, jímž byla žalobkyni uložena pokuta podle § 60 odst. 3 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání v platném znění ve výši 100 000 Kč pro porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. Porušení zákona se měla žalobkyně dopustit odvysíláním pořadu Beze stopy II (18) dne 7.12.2011 od 15:35 hod. na programu Nova, který obsahoval násilné scény. Tyto scény žalovaná uvedla jak ve výroku, tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že předmětný díl pořadu obsahoval motiv drogové závislosti, traumatu z dětství, brutálního znásilnění a ponižení ženy, pocity bezmoci a zoufalství, zabití či spíše vraždu drogového dealera a vykonanou pomstu končící smrtí – vraždou. Uvedla, že v příběhu obsaženém v předmětném dílu pořadu dochází k rozostření hranic dobra a zla – v zásadě dobré, v minulosti těžce zkoušené postavy reagují zkratovým a nepřiměřeným způsobem, přičemž se i ony dopouštějí zločinu. Vražda je tak legitimizována jako pomsta za prožité utrpení, což

naplňuje parametr nebezpečného mediálního násilí. Podle žalované závadný charakter měl zejména obsah scén, které jsou označeny v časech počítaných od začátku záznamu:

Žalobkyně uvedla detailní popis problematických scén následovně:

1) 02:20:44 (00:25:57 od začátku samotného pořadu) - Detektiv přichází s objevem: žena byla před lety hospitalizována „se známkami škrcení na krku, podlitinami na pažích, poraněným levým okem a s otřesem mozku. A prý to byl sexuální útok“. Lékařka nato při výslechu uvádí: „Byl to jeden z nejhorších případů za celou moji kariéru. Byla na tom opravdu špatně.“

2) 02:23:12 - 02:24:24 (00:26:26 od začátku samotného pořadu) Retrospektivní záběry znásilněné ženy. Záběr z profilu, je vidět podlitiny na ženiných pažích a její zbitý obličej - monokl na levém oku, zraněná tvář. Po střihu je vidět ženin obličej z pravé strany v detailu, přičemž je patrné její extrémně napuchlé, zdeformované oko. Žena uvádí, že nic neviděla. Když pohlédne na lékařku, je vidět její tvář zepředu: oko je nateklé tak, že z něj zbývá jen škvíra, stopy násilí má na nosu, ústech i bradě. Po dalším střihu je opět ukázána ženina tvář, opět z levé strany - napuchlé oko, zranění, stopy šití. Žena vypovídá, že byla doma sama. Detail ženiny zbité tváře se ještě několikrát v rychlých střizích opakuje - žena odmítá další vyšetření, pláče, zakrývá si zbitýma rukama tvář a volá, že chce domů. Na zápěstí má podlitiny. Ženin manžel je přítomen, působí zdrceným a zároveň bezmocným dojmem.

3) 02:31:20 - 02:32:32 (00:34:50 od začátku samotného pořadu) Drogově závislý syn je konfrontován s fotografií muže, v němž poznává agresora, který kdysi znásilnil jeho matku.

4) 02:31:45 (00:35:00 od začátku samotného pořadu) - Skok do minulosti, do doby před osmi lety - stažená barevnost, dramatická hudba, dynamický střih podporující napětí. Malý syn se probouzí a ostražitě kráčí bytem, pootevřenými dveřmi nahlíží do ložnice rodičů. Je slyšet ženské vzlyky, nepříliš ostrá kamera krátce zabírá nahá ženská stehna a oblečeného muže, vykonávajícího očividně kopulační pohyby.

5) 02:31:58 (00:35:13 od začátku samotného pořadu) - záběr agresora, tisknoucího nůž k ženině tváři. Když muž od její tváře oddálí, je vidět krev - muž ženu říznul. Záběr na vyděšené dítě. Další střih zpět na ženu a agresora; muž stále hrozí nožem, žena má ve tváři výraz utrpení. Celkový záběr na postel - žena v bílé košilce leží na posteli, je vidět její holá stehna, agresor se k ní sklání. Detailní záběr na ženinu silně zakrvácenou tvář. Záběr na jejího manžela, spoutaného v rohu místnosti, s páskou přes ústa; detail jeho tváře. Agresor hrozí nožem i jemu. Syn zděšeně ustupuje ze dveří. Agresor odchází, aniž malého svědka upozoroval. Záběr na vyděšené dítě. (Po střihu do současnosti syn pláče a obviňuje se - jednalo se prý o jeho chybu, neboť otec mu řekl, aby zamknul, a on zapomněl.)

6) 02:39:57 (00:43:10 od začátku samotného pořadu) Žena vyšetřovatelům vypráví, že když po letech s manželem náhodně potkali tehdejšího agresora, ten je nepoznal. Žena říká: „Vůbec nevěděl, kdo jsem.“ Byli nakupovat a násilník pracoval jako prodáváč. „Dával nákupy do tašek, jako by se nic nestalo. Ten chlap nás vážně nepoznal. Vůbec nevěděl, kdo jsme!“ Žena vzlyká a křičí.

7) 02:41:52 - 02:43:05 (00:45:06-00:46:21 od začátku samotného pořadu) Žena vyrovnává za syna účty u drogového dealera. Muž přijímá peníze, pak ji však začíná obtěžovat. Žena ho posílá pryč, ale bezúspěšně. Žena jej udeří nějakým předmětem do obličeje, muž padá. Další záběr prozrazuje, že se jednalo o úder jakousi kovovou soškou. Muž sténá. Žena jej udeří opět - úder není vidět, pouze dopad těla, slyšet je ženin vzlyk a mužův sten. Žena jej (mimo záběr) udeří opět a ještě několikrát - je zřejmé, že do úderů vkládá všechnu sílu, scénu podbarvuje dynamický hudební podkres. Ženu v jejím konání zastaví až manžel, který jí musí silou

zabránit v dalších úderech. Žena hlasitě vzlyká, je vidět její zoufalý obličej. Muž leží nehybně na podlaze, kolem hlavy krev. Ženin manžel ženu utěšuje a oznamuje, že „vše zařídí“.

8) 02:44:10 - 02:46:15 (00:47:26-00:49:30 od začátku samotného pořadu) Do potměšilého bytu Raye Logana, agresora, který znásilnil Georgovu manželku, vstupují agenti FBI. Stříh na cákance krve („Jeden tu leží.“). Agenti obhlížejí místnost, krátký stříh na zkrvavenou hlavu a stopy krve na podlaze. Agenti nacházejí Logana v tratolišti krve. Záběr seshora ukazuje oba muže - Logan v tratolišti krve na podlaze, George polosedí zhroucený naproti němu. Agent bere zkrvavenému Georgovi puls (George má stopy zaschlé krve na tváři, ústech i na košili). Agent oznamuje, že muž žije - záběry na Georgovu zkrvácenou tvář se opakují. Georgie promluví - říká, že to chtěl dokončit. Záběr na mrtvého Logana - mnoho krve: krvavá kaluž vedle hlavy a ramen, velmi špinavé triko od zaschlé krve. Opět záběr seshora na oba muže. George je odvážen na nosítkách. Agentka se ptá kolegy, zda mu je dobře. Stříh je dynamický, dramatickou atmosféru dotváří i hudba.

Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že tato řada seriálu je hodnocena jako přístupná od 12 let kvůli násilí a strachu. Uvedla popis zápletky a označila tento díl jako problematický s tím, že se zde objevují záběry ošklivě zbité a znásilněné ženy i záběry související s tímto znásilněním, byť nikoliv explicitní, je však vidět zkrvavený zbitý obličej znásilňované ženy. Utrpení oběti je zřejmé, manžel je aktu přítomen, je spoután a umlčen páskou přes ústa. Vše také tajně sleduje jejich malý syn, velmi vyděšený. Manžel oběti se později pomstí, když po letech agresora pozná a rozhodne vyřídit si účty. Zde jsou ukázány záměry mrtvého násilníka a těžce raněného George v tratolišti krve. Žalovaná zhodnotila násilné scény tak, že znásilnění ženy není explicitně vyjádřeno, na vlastní sexuální akt odkazuje pouze jedna nepříliš ostrá scéna, avšak celková atmosféra vybudovaná pomocí stříhu, hudebního podkresu, scén doprovodného násilí a bezmoci a zoufalství celé rodiny je velmi přesvědčivá a tíživá. Jedná se o sexuální násilí, kdy je styk vynucen za pomoci zbraně – nože. Žena je řízuta do pravé tváře, později je ukázána ženina pravá, ještě mnohem více zkrvavená tvář. Malý syn byl svědkem bezmoci a ponížení matky, stejně jako otce, který byl násilníkem přemožen a spoután, násilí na ženě se tady odehrálo v přítomnosti jejího bezmocného manžela. Událost neblaze poznamenala celou rodinu, jak se ukazuje o 8 let později, ačkoliv se všichni pokusili traumatické vzpomínky vytěsnit. Jak vážná jsou ženina zranění je v plném světle ukázáno ve scénách z nemocnice. Žalovaná rozebrala chování ženy v traumatu z minulosti, když se později s agresorem setkala, a to až tak, že když jí začal obtěžovat drogový dealer, sama tohoto drogového dealera doslova ubila k smrti těžkou dekorativní soškou.

Žalovaná zhodnotila, že dospělý divák chápe míru ženina rozjitření i skutečnost, jak dávné znásilnění i nedávné setkání s agresorem ovlivnilo její nynější reakci, přesto se však jedná o zabítí, byť v sebeobraně. Vystávají zde etické i právní otázky ohledně přiměřenosti obrany, které však nejsou v příběhu nijak zohledněny a které si dětský divák patrně nebude schopen položit. V tomto ohledu tak celá scéna vyznívá značně problematicky, neboť při povrchním čtení situace se tento ambivalentní moment ztrácí. Dospělý divák dokáže chápat scénu v její souvislosti, dokáže soucítit s ženou, v minulosti brutálně znásilněnou a dokáže porozumět její násilní reakci při současném vědomí nepřiměřenosti její obrany, avšak dětský divák si může odnést poselství, že zvolené řešení situace bylo adekvátní, jednalo se přece o obranu. Taková interpretace děje je ovšem sporná. V případě pomsty v závěru dílu se zde pracuje opět se složitými motivy jako je způsobené násilí, bezmoc, frustrace a posléze pomsta. Opět platí, že dospělý divák je s to pochopit motivaci postavy, přičemž chápe, že v reálném životě jde pouze o reakci na zločin novým zločinem, avšak nezrálému dětskému divákovi se může tento způsob řešení se jevit jako přiměřený a ospravedlnitelný. V příběhu

tak dochází k rozostření hranic dobra a zla. V zásadě dobré, v minulosti těžce zkoušené postavy reagují zkratovým a nepřiměřeným způsobem, přičemž se i ony dopouštějí zločinu. Vražda je tak legitimizována jako pomsta za prožité utrpení, což naplňuje parametr nebezpečného násilí. Tímto znejasněním může být dětský divák poškozen, neboť nedokáže viděné adekvátně zhodnotit a odnese si tak nesprávné a škodlivé modely chování. Pro výrazně mladého dětského diváka pak mohou být traumatizujícím i násilné záběry samy o sobě a to především svou atmosférou. Seriál je vysílán v odpoledních hodinách na široce přístupném a divácky oblíbeném programu. V tomto čase je nutné počítat s možností přítomnosti dětského diváka u obrazovky.

Žalovaná dále v odůvodnění rozhodnutí přestřela vyjádření žalobkyně, který se hájila tím, že k odvysílání tohoto pořadu na programu Nova došlo v minulosti již 5x v letech 2005, 2006, 2007, 2009 a 2011 a protože nedošlo ze strany Rady k žádné reakci, měl účastník za prokázané, že tento pořad neporušuje ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 321/2001 Sb. Žalobkyně dále odkázala na hodnocení nizozemského labelingového systému Kijkwijzer, podle kterého je pořad klasifikován jako nevhodný pro diváky do 12 let a vyjádřila se dále i k rozboru pořadu a uvedla, že žalovanou označené problematické scény jsou vytrženy z kontextu a nelze je takto odtrženě hodnotit. K uvedeným námitkám Rada zkonstatovala, že nebylo-li v minulosti zahájeno správní řízení ohledně závadného jednání žalobkyně, neprokazuje to, že by pořad byl v chráněném čase odvysílán v souladu se zákonem. Uvedla, že je vázána českým právním řádem a nikoliv nizozemským labelingem. Není tedy možné hodnocení tohoto systému považovat za závazné. Nizozemský labeling mohla vzít žalobkyně jak informativní inspiraci, nikoliv jako dobrozdání, že tento pořad je možné vysílat v souladu s českým právním řádem před 22 hodinou. K rozboru pořadu žalovaná uvedla analýzu pořadu a své zhodnocení uvedené v napadeném rozhodnutí a v závěru konstatovala, že vždy hodnotí jak jednotlivé scény, tak pořad jako celek. K tomu, že způsobilost ohrozit není v celém zákonu vymezeném časovém úseku stejná, žalovaná odkázala na citované zákonné ustanovení a zdůraznila, že odpolední doba, kdy již děti sledují televizi po příchodu ze školy a je velká pravděpodobnost, že tak činí bez korektivu rodičů, je dobou vůbec nejrizikovější.

Žalovaná dále v napadeném rozhodnutí uvedla, že v daném správním řízení považuje za počátek běhu prekluzivní lhůty dle § 61 odst. 1 zákona den 17.2.2012, kdy bylo pojato kvalifikované podezření o možném spáchání jiného správního deliktu a byly učiněny kroky pro vytvoření analýzy pořadu. Žalovaná splnila podmínku předchozího upozornění na porušování zákona dle § 59 odst. 1 zákona, v uložené sankci udělené žalovanou žalobkyni pro porušení § 32 odst. 1 písm. g) zákona odvysíláním pořadu „Hlava v oblacích“ dne 23.1.2008 (sankce 200 000 Kč), který obsahoval scény násilí a sexu, způsobilé ohrozit psychický a mravní vývoj dětí a dále v uložené sankci ve výši 100 000 Kč za pořad „Kriminálka New York II (1)“ vysílaný dne 23.2.2010, který obsahuje výjevy násilí, kdy v pořadu je rovněž zobrazeno násilí a jeho důsledky ohrožující psychický a mravní vývoj dítěte. Stejně tak za upozornění lze dle žalované považovat sankci ve výši 100 000 Kč za odvysílání pořadu „Unesený“ dne 30.8.2009, který obsahoval výjevy věznění a mučení, vraždu ženy, záběry na zavražděnou ženu v tratolišti krve včetně detailního záběru zkrvaveného obličeje, poté retrospektivní záběry samotného průběhu vraždy, bití, násilí, apod.

Žalovaná dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla své úvahy ke stanovení výše pokuty s tím, že pokutu bylo možno uložit ve výši od 20 000 Kč do 10 000 000 Kč, přičemž zohlednila povahu vysílaného programu jako celoplošného plnoformátového programu, který přijímá alespoň 70 % obyvatel České republiky, komerčnost vysílání ve spojitosti s programem s cílem získat pro sledovanost svého programu co nejvíce diváků, snahu provozovatele o maximální sledovanost televizního vysílání a všeobecnou známost společnosti CET 21 spol. s r.o. vysílající na programech Nova, Nova Cinema, MTV, Nova sport, Fanda, VOYO, nova. cz. Tedy zhodnotila, že zásah divácké veřejnosti programem

Nova je ve srovnání s regionálními a místními provozovateli televizního vysílání vysoká a zdůraznila judikovaný rozdíl mezi veřejnoprávním a soukromoprávním subjektem, z toho hlediska co by soukromoprávní provozovatelé měli činit s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 5Ca 162/2009. Dále žalovaná hodnotila rozsah, typ a dosah závadného vysílání, zejména z hlediska odvysílání pořadu v odpoledních hodinách, kdy lze velmi reálně očekávat přítomnost zákonem chráněné skupiny obyvatel před televizní obrazovkou, přičemž rozhodnými kritérii jsou závažnost věci a míra zavinění. Závažnost věci žalovaná spatřuje v kumulaci všech negativních jevů, které se v předmětném pořadu vyskytly, a byly žalovanou popsány s tím, že inkriminovaný pořad působí jednoznačně nevhodně pro zákonem chráněnou skupinu, je plný násilných scén, přičemž etické právní otázky ohledně přiměřenosti obrany nejsou v příběhu jinak zohledněny. Míru zavinění shledala žalovaná v nedostatku takových interních mechanismů, které by zabránily tomu, aby v chráněném čase mezi 6 a 22 hodinou byly takovéto pořady do vysílání zařazovány. Z odkazem na toto hodnocení žalovaná uložila pokutu ve výši 1% horní zákonné sazby.

Z uvedených důvodů žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné v důsledku nesprávného právního závěru ohledně hodnocení pořadu. Žalobkyně je toho názoru, že přestože pořad obsahuje scény, ve kterých se náznakově objevuje násilí a ve kterých jsou zobrazeny následky násilí, tyto scény označeny jako závadné a ani pořad jako celek nevyznívají tak, že by mohly ohrozit psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých tak, jak to zhodnotila žalovaná. Žalobkyně je toho názoru, že popis scén pod č. 1,2, 7 a 8 označených v rozhodnutí neodpovídá jejich vyznění v kontextu pořadu. Násilí se náznakově objevuje ve dvou scénách krátké stopáže, vlastní znásilnění ženy není vyjádřeno explicitně, nadto záběry, z nichž je možné dovodit znásilnění ženy trvají 2 sekundy a jedná se o rozostřený záběr v polostínu na siluety dvou postav. Žalobkyně se rovněž neztotožnila s morálním vyzněním pořadu, ve kterém žalovaná shledala závadnou skutečnost, že dochází k rozostření hranic dobra a zla a vražda je tak legitimizována jako pomsta za prožité utrpení. Podle názoru žalobkyně není jednání osob postižených zločinem schvalováno a vyznívá tak, že zlo plodí zlo, aniž by však bylo toto jednání prezentováno jako společensky omluvitelné. Pouze jsou rozkryty jeho příčiny. Žalobkyně zastává názor, že vytýkané scény v celkovém kontextu pořadu nejsou explicitní, zbytečné, vyjádřené nevhodnými prostředky. Zákonné ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. není možné vykládat jako povinnost provozovatelů, aby v celém časovém úseku od 6 do 22 hodin nebyl vysílán žádný pořad, který by byl způsobilý ohrozit kteroukoliv ze zákonem chráněných skupin osob. Při ochraně fyzického, psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých nemůže zcela suplovat odpovědnost rodiny za výchovu dětí. Je třeba vycházet z vyhodnocení toho, jaké negativní dopady v intencích citovaného zákonného ustanovení by vysílání pořadu mohlo mít na tu část chráněné skupiny, která se v uvedené době pravidelně před televizními obrazovkami nachází a s ohledem na povinnost rodičů při výchově dětí má nacházet. Děti takové věkové kategorie, které by nebyly schopny vyhodnotit zasazení scén pořadu do kontextu pořadu a charakteru pořadu by v hodinách od 15:37, vzhledem k regulační povinnosti rodiny neměly pořad bez korektivu rodiny sledovat. V této souvislosti žalobkyně odkazuje na soudní judikaturu, zejména na rozsudek Městského soudu v Praze sp.zn. 7Ca 336/2008, který obsahuje právní názor týkající se scén, které mohou být závadné a hodnotí, že vždy bude záležet na způsobu zobrazení určité skutečnosti, nelze striktně stanovit zákaz vysílání určitých pořadů, kde je i lidské utrpení po celou dobu

stanovenou v zákoně, je třeba hodnotit určité scény i v souvislosti s ostatním obsahem pořadu. Vliv času vysílání na posouzení materiální stránky správního deliktu je pak dle názoru žalobkyně možné dovodit i ze soudní judikatury NSS sp. zn. 8As 79/2010 nebo 8As 80/2011.

Žalobkyně namítala, že sankce jí byla uložena nezákonně, když žalovaný nesplnil svou povinnost podle ust. § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. Poukázala na usnesení rozšířeného senátu NSS pod č.j. 6As 26/2010-101, citovala z tohoto rozsudku NSS a namítala, že splnění povinnosti upozornění na závadný pořad nelze spatřovat v uložení sankcí za odvysílání pořadu *Hlava v oblacích*, *Kriminálka New York II* a *Unesený*, neboť násilné scény v hodnoceném pořadu nejsou ve všech podstatných rysech obdobou jednání, za jehož závadnost byl provozovatel uvedenými rozhodnutími sankcionován, když nejsou ve všech skutkových aspektech totožná. Žalovanou tvrzené závadné morální vyznění pořadu pak v předchozích rozhodnutích o uložení sankce jako důvod porušení zákona obsaženo není. V této souvislosti žalobkyně odkázala na rozsudky NSS č.j. 8As 73/2010-105, 8As 78/2010-94.

Žalobkyně dále namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné v důsledku nesrozumitelné části odůvodnění obsahující hodnocení zákonných kritérií pro stanovení výše pokuty. Žalobkyně namítala, že hodnocení zákonných kritérií pro stanovení výše pokuty je nedostatečné, když bylo obecně hodnoceno postavení žalobce jako subjektu působícího na mediálním trhu prostřednictvím programů a služeb, které nabízí. V žádném z kritérií nezohledňuje faktickou sledovanost pořadu i programu *Nova* a zásah divácké veřejnosti odvozuje pouze z celoplošnosti vysílání. Žalovaná měla zohlednit skutečnost, že pořad byl do vysílání programu *Nova* v minulosti zařazen již celkem 5x, aniž byla žalobkyně upozorněna na skutečnost, že odvysílání pořadu v daném časovém úseku považuje žalovaná za porušení zákona. Žalobkyně dále namítla, že žalovaná za rozhodná kritéria pro uložení pokuty považuje závažnost věci a míru zavinění, avšak dle judikatury NSS (7As 16/2009-82) nelze kritéria pro stanovení výše sankce za správní delikt aplikovat formalisticky, všechna kritéria jsou stejně důležitá či určující. Přitom dle NSS musí žalovaná uvést, které kritérium bylo pro posouzení věci klíčové a v čem spatřuje jeho relevanci pro uložení pokuty v konkrétní výši. Dle žalobkyně v odůvodnění napadeného rozhodnutí není závěr o výši pokuty v souladu s těmito závěry NSS.

Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podání žalobě žalovaná nesouhlasila s názorem žalobkyně a trvala na svém hodnocení daného pořadu, přičemž zopakovala analýzu pořadu a jeho právní hodnocení tak, jak to uvedla v napadeném rozhodnutí. K námitkám ohledně nesplnění podmínky upozornění na závadnost pořadu žalovaná uvedla, že za podstatný rys spojující předchozí upozornění na porušení zákona a nyní napadené sankcionované jednání žalobkyně je odvysílání výjevů násilného charakteru a následků násilí, které jsou způsobitelné u dětí a mladistvých vyvolat mimo jiné i pocity strachu a úzkosti.

V námitce nepřezkoumatelnosti kritérií pro výši pokuty žalovaná uvedla, že sankční ustanovení zákona č. 231/2001 Sb. vyjmenovává, čím se má Rada zabývat, bude-li uvažovat o výši sankce. Tato ustanovení však žalované neurčují jaké kritérium má jak hodnotit, natož co vše má být jeho obsahem. Soud pak posuzuje, zda daná kritéria, která žalovaná hodnotila, jsou srozumitelná, logická, navazující a je možné je přezkoumat. Žalovaná poukázala na zmatený odkaz žalobkyně, kdy tato nejprve uvedla, že žalovaná označila kritéria, která byla pro ni při rozhodování o výši sankce nejdůležitější, ale v zápětí na to uvedla, že žalovaná nepostupovala v souladu s judikaturou NSS, podle které musí označit, která kritéria pro ní

byla klíčová. Žalovaná této protichůdné úvaze žalobkyně nerozumí a trvá na svém právním názoru.

Při jednání před soudem účastníci setrvali na svých stanoviscích a soud provedl dokazování audiovizuálním záznamem předmětného pořadu.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. provozovatel vysílání je povinen nezařazovat v době od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých; tato povinnost se na provozovatele vysílání nevztahuje, je-li vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let a je k němu poskytnuto technické opatření, které této osobě umožňuje omezit přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Podle § 61 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.

Soud o věci uvážil takto:

Námítka žalobce, podle které je napadené rozhodnutí nezákonné v důsledku nesprávného právního závěru ohledně hodnocení pořadu, není důvodná.

Podstata ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., na jehož dodržování je žalovaná povinna dohlížet, spočívá v poskytnutí ochrany dětem a mladistvým, jejichž fyzický, psychický nebo mravní vývoj *by mohl být ohrožen* odvysíláním pořadu nebo upoutávky v době od 6:00 hodin do 22:00 hodin. K naplnění skutkové podstaty správního deliktu postačí *možnost ohrozit* fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých odvysíláním pořadem nebo upoutávkou. Je třeba přihlídnout k tomu, že vytýkaný správní delikt je deliktem založeným na jednání, které se týká pořadů a upoutávek, které „*by mohly ohrozit*“ fyzický, psychický nebo mravní vývoj mladistvých, tedy postačí takové ztvárnění pořadu u něhož existuje *riziko ohrožení* a toto *riziko ohrožení je předmětem správní úvahy*. Děti a mladiství v důsledku nízkého věku a nedostatečného duševního a fyzického vývoje zpravidla

nejdou schopni vnímat odvysílání pořadu nebo upoutávku jako dospělý jedinec. Nedostatek životních zkušeností a neurovaný systém hodnot mohou způsobit, že děti a mladiství buď vůbec nerozpoznají význam a záměr pořadu, nebo tyto mají vůči dospělému divákovi značně posunuty nad rámec obvyklého vjemu.

Žalovaná v dané věci zhodnotila scény předmětného pořadu především z hlediska ohrožení dětí nízkého věku s ohledem na dobu odvysílání pořadu a učinila tak rovněž správně z hlediska jednotlivých scén pořadu a jejich autonomního působení na dětského a mladistvého diváka, nikoliv z hlediska vyznění a kontextu celého pořadu, což žalobkyně uplatňuje jako klíčovou a jedinou námitku co do věcného posouzení správnosti deliktu.

Publikovaná soudní judikatura Městského soudu v Praze (např. 9 Ca 26/2006, 9 Ca 184/2009) vychází z úvah, že děti se mohou ocitnout u televizní obrazovky při sledování pořadu v jakékoli jeho fázi, např. i v krátkém časovém úseku, v nichž si mohou zapracovat do vědomí naturalistické scény pořadu právě v jednoduchých vizuálních vjemech. Naturalistické a nesouvislé působení sankcionovaných scén je zřejmé z audiovizuálního záznamu provedeného jako důkaz před soudem a zcela odpovídá analýze a hodnocení pořadu žalovanou. Obsah příběhu v pořadu je ztvárněn v ději, v němž se prolínají minulé i současné události na pozadí emocí postav příběhu - frustrace, bezmoci, pomsty s využitím retrospektivních záběrů do minulosti, které vyžadují složitější uchopení a vnímání toho, proč zlo pramení z násilí a ublížení plodí zase zlo a ublížení, byť tyto situace vyvěrají z traumatu z minulosti a psychologicky v nich lze hledat určité ospravedlnění násilného činu. Tak či onak, motivací hlavní postavy k násilnému jednání je pro dětského diváka stěžejní uchopitelná touha po odplatě rovněž násilnými prostředky. Pochopení příběhu se v množství násilných a krvavých scén bez ohledu na jejich délku, ale vzhledem k jejich četnosti v pořadu upozaďuje a pro pochopení produkce takových scén je zapotřebí myšlenkového procesu, jehož však dětský divák a v úplnosti leckdy i mladistvý není schopen. Dětský divák si po shlédnutí nejen dílčích scén, ale i případně celého pořadu neodnáší kontext a smysl příběhu, ale výrazně vnímá naturalisticky zachycené násilí a utrpení. Žalovaná proto dostatečně uvážlivým způsobem zhodnotila charakter odvysílaného předmětného pořadu z hlediska jeho dílčích problematických sekvencí a dle ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona vzala v úvahu, že pojmání pořadu v celém jeho kontextu, jak míní žalobkyně, je co do skutku právně bezvýznamné. V tom je úvaha žalované naprosto v souladu s uchopením tohoto pořadu právě ve smyslu ochrany, kterou poskytuje ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona.

S uvedeným souvisí nezbytnost odmítnutí i námitky žalobkyně, že žalovanou vytčené scény 1,2,7 a 8 v kontextu pořadu nevyznívají tak, jak jsou popsány v odůvodnění rozhodnutí, jsou krátké a nerozpoznatelné.

Z audiovizuálního záznamu předmětného pořadu, jenž byl jako důkaz proveden při ústním jednání před soudem, má soud za prokázané, že všechny sekvence vytčené žalovanou jsou jasně zobrazující agresi, násilí a trpící oběti. Městský soud v Praze přisvědčuje žalované, že pořad obsahuje realistické až naturalistické záběry znásilněné ženy, těžkého ublížení na těle, sexuálního násilí, zranění, sténání a zabití, které mohou dětského diváka šokovat, děsit a tím ho i traumatizovat, popřípadě citově otupit a tím tak ohrozit jeho psychický a mravní vývoj. Právě uvedená *možnost ohrožení* vývoje je ve správním úvaze žalované podstatná. Uvedené se znásobuje dobou vysílání pořadu, v odpoledních hodinách, který je nejrizikovější dobou z hlediska množství dětské divácké veřejnosti. Délka trvání jednotlivých sekvencí dle audiovizuálního záznamu zcela postačuje k zasažení dětského diváka při jeho přítomnosti u televizní obrazovky. Audiovizuálním záznamem bylo prokázáno, že jednotlivé záběry jsou v čase stopáže běžným okem rozpoznatelné a emočním vjemem diváka zachytitelné. Za zcela absurdní považuje soud snahu žalobkyně vyvinut se ze spáchání správnosti deliktu poukazem na nezbytné zajištění přítomnosti dospělých osob u této zákonem chráněné

skupiny diváků, která se v čase 15.35 hod. ocitne před televizními obrazovkami. Komerční zájem žalobkyně na vysílání podobných pořadů nemůže převážet nad způsobilostí a možnostmi rodičů či jiných osob poskytnout korektiv rodiny v době, kdy je pořad vysílán. Spíše tomu má být naopak. Pro vysílání takových pořadů je zákonem vymezen čas vysílání s garancí, že tento pořad nebude vysílán v době od 6. hod. do 22. hod. a dle takto vymezené vysílací doby lze očekávat chování divácké veřejnosti včetně předvídatosti, kdy a jaký pořad bude vysílán, což lze dopředu zjistit a shlédnutí pořadu naplánovat na základě informací z tisku či jiných médiích. Zákonem ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. pak nezapovídá vysílání jakéhokoliv programu obsahujícího naturalistické scény. Soud přisvědčuje námitce žalobce, že záleží na tom, jak jsou scény zobrazující bolest či utrpení či krvavé scény zobrazeny v daný okamžik, zda jde o scény násilné či např. o dokumenty spojené s přirozeným během života a dění, jejichž cílem je v kladném smyslu na něco upozornit, něčeho se vyvarovat (jde-li např. o zobrazení záchrany lidského života, zákroky lékařů apod.). O takový pořad však v souzené věci nešlo.

Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně ohledně absence upozornění podle ust. § 59 odst. 1 zákona s tím, že předchozí upozornění žalované v jiných věcech uložení pokut za pořady Kriminálka New York II, Hlava v oblacích a Unesený nepostačují pro splnění povinnosti dostatečně konkrétně jednoznačně a skutkově upozornit na protiprávní jednání žalobkyně s tím, že vždy musí jít o jednání skutkově totožné. Městský soud v Praze v minulosti judikoval, že upozornění na protiprávní jednání nemusí vždy předcházet každému konkrétnímu pořadu před jeho vysíláním (tedy prakticky by muselo jít o upozornění před jeho reprízou), ale musí jít o typově obdobné či shodné skutkové jednání. Soud v této věci nepřehlédl závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu pod č.j. 6As 26/2010-66 a shledal, že závěry žalované ob stojí i v intencích závěru rozšířeného senátu, že postihnout provozovatele lze pouze po předchozím upozornění a to takovém, které vykazuje v podstatných rysech znaky jako to, na jehož protiprávnost byl upozorněn. Soud z rozhodnutí o žalované zmíněných pokutách zjistil, že uložené pokuty byly postaveny na stejných výhradách zobrazování násilí, a žalovaná z těchto rozhodnutí měla k dispozici upozornění na to, jaké pořady - v jakých podstatných rysech a v obdobných znacích (tratoliště, krve, záběry zavražděné ženy násilné ubližování na těle oběti apod...) jsou nežádoucí.

Předchozí uložené pokuty byly způsobilé vyvolat účinky, které má za cíl zákon č. 321/2001 Sb., totiž vést provozovatele k řádnému jednání v budoucnu. Soud považuje předchozí uložené pokuty za charakterově stejné pořady za náležitě splněnou podmínku pokusu o nápravu jednání žalobkyně s tím, že žalobkyně byla náležitě poučena o tom, jaký pořad nemá být v zákone zapovězené době vysílán. Z hlediska uvedených předchozích upozornění a jejich odůvodnění má tedy soud za to, že žalovaná v souzené věci dřívějšími rozhodnutími o uložení pokuty splnila svou povinnost upozornit provozovatele na jednání, které by mohlo být považováno za závadné, a to způsobem, který ob stojí i z hlediska judikatury NSS představené usnesením NSS č.j. 6As 26/2010-101, neboť upozornění byla učiněna s poukazem na podstatné rysy a obdobné znaky závadného jednání.

K uvedenému soud pouze doplňuje, že obdobné jednání žalobkyně již tento soud projednával pod sp. zn. 9A 38/2011, týkající se právě vysílání pořadu Kriminálka New York II (1), kdy v tomto řízení byla za dostačující shledána ještě další předcházející rozhodnutí o uložení pokuty za obdobné pořady v řízeních pod sp.zn.: 2008/1318/FOL/CET a sp.zn.: 2008/1319/FOL/CET/ (obě se týkala pořadu Kriminálka Las Vegas). V nich žalovaná rozhodla dne 20.1.2009 o uložení pokut ve výši 100.000,-Kč, neboť pořady obsahovaly záběry na zohyzděná mrtvá těla a jejich části a jiné děsivé scény způsobilé vyvolat v dětském divákovi úzkost a strach, čímž mohlo dojít k ohrožení zejména psychického vývoje dětí a

mladistvých. Dne 1.7.2009 pak žalovaná rozhodla ve správních řízení sp.zn.: 2008/1656/mac/CET a sp.zn.: 2008/1657/mac/CET (jednalo se o pořady Kriminálka New York) o uložení pokuty 100.000,-Kč, neboť pořady obsahovaly šokující záběry rozkládajících se lidských těl, mrtvol a částí lidských těl a realistické sekvence pitev způsobilé děsit a traumatizovat dětského diváka, čímž mohlo dojít k ohrožení zejména psychického vývoje dětí a mladistvých.

Uvedené souvisí i s podivem soudu nad tím, že po všech projednaných sankcích a opakujícím se jednání žalobkyně při nerespektování opakujících se upozornění žalované žalobkyně přesto uplatňuje námitku do výše pokuty, ačkoliv tato jí byla uložena ve výši pouhého 1 % horní hranice zákonné sazby. Ust. § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. ukládá žalované povinnost zvažovat při stanovení výše pokuty povahu vysílaného programu a postavení provozovatele televizního vysílání na mediálním trhu. Ohledně postavení žalobkyně na mediálním trhu žalovaná zohlednila 2 skutečnosti, a to, že žalobce provozuje celoplošné vysílání, jež může ve vymezeném územním rozsahu přijímat 70% obyvatel ČR, a dále, že žalobce má vysoký podíl sledovanosti. Skutečnost, že sledovanost programu Nova, jejímž provozovatelem je žalobkyně, je vysoká, lze označit za skutečnost běžně známou a dostupnou nejen v odborných kruzích, ale i mezi diváckou veřejností. K této sledovanosti přistupuje závažné kritérium, které žalovaná akcentovala. Totiž velmi rizikový čas vysílání v odpoledních hodinách dokumentující značnou míru závažnosti jednání žalobkyně a i míru zavinění spočívající v tom, že žalobkyně doposud přes uvedená rozhodnutí o uložených sankcích a četná upozornění Rady nepřijala opatření k nápravě a nevhodné pořady mající negativní vliv na psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých stále vysílá v zákonem zapovězeném čase a to dokonce v čase nejvyšší sledovanosti u této chráněné skupiny. Soud je dokonce toho názoru, že postup žalované při ukládání pokut žalobkyni je v uvedeném sledu opakovaných jednání velmi shovívavý.

Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, a proto podanou žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 26. dubna 2013

JUDr. Naděžda Řeháková
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.